

תפלת השחר פרק רביעי ברכות

! יומל נמי זמינה סוח כיילן סכגען
נאמניין עס נאממץ זוקטליין עמו.

וישל מופתין כל הווים.
צפוך מימי נסחטן
וכ"ת ס"ה נמזהה אנד לדיעתך
(פ"ז ד' י) מתחמע סבאמוקהין

ה' ג' דלמָה מַפְכֵרִין נֶקֶת מָר נֶא יְמָה
לַיְסָדָר. וְלֹגֶת מַעֲלִין זְקָדָס: כְּסָלָד
סְקוּרִין נֶא נְצָוָן יְסָמָנָל עַלְקִי' מָה וְ
וּסְסָסָס הַלְּדָמָמָה צְוָן צְבָנוּ וַיְמַכְבֵּל

(6) נמי פ"ל דן י"ג
 (7) [לונגו יומל נ"ג:
 (8) מם' דיסס פ"ד מאהס ד'
 (9) [יומל נד. וע' חוק מגילה
 (10) ד"כ ול' וותק' יכמתו טו:
 (11) נסבמטא ט. ז"כ מנין],

המתקבב ממנה וזכה נגה במקבב טוישת
בגוזלה כמו לנגולון וממיילו צמיה
מייצון כסודומו מה ציטטכל הצל
ולס פה לו צורת לאטפלן חתול
טפלת מוקם טפלת אמרמה צומנה
לען לו נאקדיס טפלת קמינה הילן
כמדל מוקם ולח"כ ממנה:
ברדרותרגם רב יוסף עץ ואחריו
ומני מועדי.
ולען יהו סבירlein אין ציך לנו
הילן ע"כ צפלה ממען קרין

מכ്രיו וואמר כל תלמיד שאן חכו כבר לא יכנס לביית המדרש ההוא יומא אהוספו כמה ספסלי א"ר יוחנן פלגי' בה אבא יוסף בן רותאי ורבנן חד אמר אהוספו ארבע מהא ספסלי וחדר אמר שבע מאה ספסלי הוה קא חלישא דעתיה דר"ג אמר דלמא ח"ז מנעתו תורה מישראל אחו לה בחלמיה הצבוי חורי דמלין בטמא ולא הרاء ליתובי דעתיה הוא דחחו ליה תנא עדויות בו ביום נשנית וכל היכא דאמרין בו ביום ההוא יומא הוה ולא היה להלה שהיתה תלואה בביית המדרש שלא פירשו ואך ר"ג

תורת היב"ח

- (ה) שמי מיל' סט' (ס' פון פון)
- (ג) שמי מיל' סט' (ס' פון פון) שם מקומון נן יוניפן זה לא כה:

בלון השם

- מוכר, מוביל ביזנס. פון
- מתקבץ ק"מ טוון נון תקן:
- שם נקי שמי פון פון כה זהה
- בלון שמי פון פון (פ' פון פון)
- בלון שמי פון פון (פ' פון פון)

כב שב אמו לו זען
ועידין לא שבו מיד התירוהו
ה לר' יהושע כי מטה לביתה
ביתך אתה ניכר שפחמי אתה
ע בעזרן של ת"ח במה הטע
מיהול לי לא אשגנה ביה עשה
להו לרבען אמר להו ההוא
ישא מאן דלביש מודא לבש
לביש מודא שליח מרדך ואננא
יתו עברדי דר"ג ולצערו לרבען
תא טרפ אכבא אל' ימזה בן
זווה בן מוה מימיך מי מעלה
סתת כלום עשינו אלא בשביל
מעליין בקדש ואיין מוריין
תרלהא שבתי וראב"ע חדא
שמעון בן יוחאי הוה: הושל
של מנהה ואחת של מוסף
וזודה אומר מה תפצל של מוסף
לכמה מה תפצל של מנהה ואח"כ
/ יונתן בר איזבו אמר רב הילאי

“אוֹזֵרְכָן אָשֶׁר אָזְבָּה בַּיּוֹם נָאָמֵן וְהַלְאָכָר נָאָמֵר וּשְׁבָתִי אֲתָה שְׁבָתָה עַמִּי יִשְׂרָאֵל לְבָא בְּקָהָל אֱלֹהִים וְהַכִּי הוּא אֱלֹהִים אֲפִינָה חִזְנָה לְאַשְׁתָּא דְּבִתָּהוּ דְּמָשָׁחָן אֶל מִכּוֹתָה אֶל אָיוֹ לוֹ לְדוֹר שָׁאתָה פְּרָנְסָוּ שָׁאֵי אָתָה מַחְפְּרָנִים וּבָמָה הַמְּנוּזִים אָמַר לוֹ נָעַנְדִּי לְבָא בְּשִׁבְיל כְּבוֹד אָבָא פִּיסָּמִים אָמַרְוּ מִן נַיְלָה וְלַיְלָה כּוֹבֵס אָנוּ אַוְילָנָא שְׁלָח לְהָרָן יְהֹשֻׁעַ לְבָיְמָה וּמִן דָּלָא לְבִשְׁ מְדָא יִמְרָ לְיהָ לְמַאֲנוֹת אַלְכְּשָׂה אָמַר לְהָרָן רַעַע לְרָבָן טְרוֹקָן גַּלְילָה אֶרְיָהוּשׁ מְוֹטֵב דָּקָאָקָם וְאַחֲרָל אָנוּ לְגַבְיוֹרָה מִזְוָה יְהָ וְשָׁאָנוּ לְאַמְוֹה וְלֹא בְּכָן מִזְוָה אָכְרָם וְאַפְּךְ אָפְרָ מְקָלָה אֶל רַעַע רַבִּי יְהֹשֻׁעַ נְתָחָדָה

בב' ניסים גאנן (ומשך)
batch berok' b'mah ha'mah v'da
 רבי דאי מדור חמוץ
 וכוותה דוד ובגראן
 פוק' וחומר דתניינע דבי
 ענברא זונע ב' אמר' אמר'
 ו' דילען ייחודה מאכין
 ו' יי' יירישוליטס וכחוב' בה היל
 דנד' דוד' ואחריה א' א' עיי' סע' 55

לכבה ב' מדרשא "ל' ה' א"ר זהה אל' רבי יוחנן אמרה אמרת היא לי משומם דמספקא לי לר' יהודה עליי הכתוב אומר מהתרגום רב יוסף תבראו את המתפצל תפליה של שחרית מאמי משמע דהאי נוגן לישנא חולותיה נגות והיא מרד לה רב

ונגרא ונפק אתה ר' נתן בר טובי א"ל מאן אמר מותפל אל אדם של מוספ' ואח'כ מותפל של נין א"ל חוא היא לך או חדרת היא לך אל' והמותפל הפליה של מוספ' לאחר שבע שעון שעוון מהותפל דהאי נוגי לישנא דתרברא הווא מאוי משמעו דהאי נוגי לישנא דתרברא ואחריו זמני מועדיא דכידורשלים א"ר אלעורה עליו הכתבוב אומר נוגי ממועד אספתי מנק הדשי מותנה רב נחמן בר יצחק אמר מהכא

רבען או איקס מקמיהו ואכל וויחנן אין הלהה כר' יהודה דאי ליה אין חננא מיניה ארבעין
בר' יהושע בן לוי: אריב' ל' י"ט
ונוגי ממעוד אסתותי ממך הי' על שנאייהון דביה ישראל על
לאחר ארבע שעות ל' יהודה
דצערא הו דכתיב דלפה.

היה שמי' ית' עבד מלחין מרבען אל ונסח' בגדרא דבון' צ'ו' וזרע' רב' מליאן השמא איזיל ואPsiתיה ליר' היעש' אול חונינו לאשיטא בדרכיה הדוו אק משחנן' כ'ו' וזרע' בגמרא דבון' צ'ו' ית' עבד מלחין מרבען אל ונסח' בגדרא דבון'